

Zespół prawników praktyki prawa podatkowego w kancelarii SPCG świadczy usługi w zakresie kompleksowego doradztwa podatkowego. Sporządzamy opinie prawne w przedmiocie wykładni i stosowania przepisów prawa podatkowego. Oferujemy pomoc prawną na wszystkich etapach postępowań związanych ze zobowiązaniami podatkowymi, w tym również w postępowaniach sądownoadministracyjnych.

Na bieżąco analizujemy zmiany w uregulowaniach prawnych z zakresu prawa podatkowego oraz orzecznictwo i interpretacje podatkowe. Śledzimy też przebieg prac legislacyjnych dotyczących przepisów prawa podatkowego.

W niniejszym opracowaniu prezentujemy wybrane przez nas orzecznictwo sądów administracyjnych oraz interpretacje podatkowe, a także informacje o ważniejszych wprowadzonych lub planowanych zmianach w przepisach podatkowych.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

- Zwrot przedmiotu depozytu nieprawidłowego w ramach świadczenia zastępczego nie powoduje powstania przychodu.

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

- Przychody z najmu lokali prowadzonego na szeroką skalę stanowią przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej.
- Wynikająca z czynności wniesienia wkładu niepieniężnego kwota VAT, przekazana w gotówce na rzecz osoby wnoszącej aport, nie stanowi przychodu podlegającego opodatkowaniu.

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

- Wykonywane przez bank usługi serwisowe związane z zarządzaniem i obsługą sekurytyzowanych wierzytelności kredytowych podlegają zwolnieniu z VAT.
- Przekazywanie nadwyżki środków finansowych w ramach polityki finansowej grupy nie może być uznane za czynność sporadyczną na potrzeby VAT.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

- Ustawa o wspieraniu nowych inwestycji.

KONTAKT

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
- PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

Zwrot przedmiotu depozytu nieprawidłowego w ramach świadczenia zastępczego nie powoduje powstania przychodu – wyrok WSA w Szczecinie z dnia 24 maja 2018 r., sygn. I SA/Sz 296/18 (orzeczenie nieprawomocne).

Z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej wystąpiła spółka prowadząca działalność na rynku rolniczym. W ramach prowadzonej działalności spółka planowała nadwyżki posiadanego zboża przekazywać na przechowanie innemu podmiotowi, co miało być realizowane na podstawie umowy depozytu nieprawidłowego. Zgodnie z postanowieniami tej umowy, podmiot przechowujący zboże był zobowiązany do zwrotu towarów oddanych do depozytu na każde żądanie spółki, a realizacja tego zobowiązania miała polegać na wydaniu spółce odpowiedniej ilości rzeczy tego samego rodzaju (rzeczy oznaczone co do gatunku). Ze względu na uwarunkowania rynkowe mogło się zdarzyć, że realizacja ww. zobowiązania poprzez zwrot rzeczy tego samego rodzaju będzie niemożliwa lub utrudniona. Wówczas ww. zobowiązanie miało być realizowane poprzez świadczenie zastępcze (*datio in solutum*), tj. poprzez wydanie spółce rzeczy innego rodzaju lub rzeczy oznaczonych co do tożsamości, których wartość będzie odpowiadała wartości rzeczy oddanych w depozyt nieprawidłowy. W związku z tym po stronie spółki powstała wątpliwość, czy otrzymanie zwrotu przedmiotu depozytu nieprawidłowego w postaci świadczenia zastępczego spowoduje powstanie po jej stronie przychodu.

W wydanej interpretacji organ wskazał, iż co prawda zwrot rzeczy oddanej w depozyt nieprawidłowy jest neutralny podatkowo, jednak w analizowanym przypadku wykonanie zobowiązania poprzez świadczenie zastępcze prowadzi do wygaśnięcia pierwotnego zobowiązania depozytariusza (polegającego na zwrocie rzeczy tego samego rodzaju), a w konsekwencji powoduje obowiązek rozpoznania przychodu podatkowego po stronie spółki z tytułu przeniesienia własności rzeczy innego rodzaju lub innych rzeczy oznaczonych co do tożsamości.

Sąd administracyjny uchylił wskazaną powyżej interpretację wskazując, że zwrot rzeczy innej niż oddana pierwotnie do depozytu nieprawidłowego nie zmienia pierwotnego stosunku zobowiązaniowego. W konsekwencji, jeżeli wartość rzeczy zwróconej odpowiada wartości rzeczy oddanej do depozytu, czynność taka nie powinna skutkować powstaniem przychodu podatkowego.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
- PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Przychody z najmu lokali prowadzonego na szeroką skalę stanowią przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej – wyrok NSA z dnia 8 maja 2018 r., sygn. II FSK 887/16.

Niniejszy wyrok stanowi potwierdzenie prezentowanego już wcześniej stanowiska NSA. Analogiczną ocenę przedstawił NSA w wyroku z dnia 2 lutego 2017 r. (sygn. II FSK 268/15). NSA wskazał, że przychody z prowadzonego na szeroką skalę najmu lokali są przychodami z działalności gospodarczej i nie mogą stanowić źródła przychodów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6 Ustawy o PIT.

Sprawa dotyczyła osoby fizycznej będącej właścicielem nieruchomości składającej się z kilkudziesięciu lokali mieszkalnych i użytkowych. Lokale użytkowe zostały przez podatnika wynajęte na rzecz osób trzecich, co było dokumentowane fakturami VAT. Część lokali została wynajęta na podstawie umów cywilnoprawnych na rzecz osób fizycznych na cele mieszkaniowe, co podlegało zwolnieniu z VAT, ale większość lokali mieszkalnych została wynajęta na rzecz osoby prawnej.

NSA wskazał, iż mając na uwadze profesjonalny, zarobkowy, zorganizowany i ciągły charakter opisaną powyżej działalność właściciela nieruchomości oraz fakt prowadzenia tej działalności na własne ryzyko i rachunek, należy stwierdzić, że działalność ta wypełnia przesłanki zawarte w art. 5a pkt 6 Ustawy o PIT, a tym samym uzyskiwany przez właściciela nieruchomości przychód z tytułu najmu lokali powinien zostać zakwalifikowany jako przychód z działalności gospodarczej.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE - PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Wynikająca z czynności wniesienia wkładu niepieniężnego kwota VAT, przekazana w gotówce na rzecz osoby wnoszącej aport, nie stanowi przychodu podlegającego opodatkowaniu – wyrok WSA w Gdańsku z dnia 15 maja 2018 r., sygn. SA/Gd 319/18 (orzeczenie nieprawomocne).

Stroną w sprawie była osoba fizyczna, która wniosła do spółki komandytowej wkład niepieniężny w postaci nieruchomości. Czynność ta została udokumentowana fakturą VAT wystawioną przez wspólnika wnoszącego wkład. Spółka, obejmując aport, zapłaciła wspólnikowi w gotówce kwotę podatku VAT uwidocznioną na fakturze. W ocenie organu podatkowego powyższa kwota stanowi dla wspólnika przysporzenie majątkowe związane z jego działalnością gospodarczą. Organ podatkowy wskazał, że otrzymane przez wspólnika środki pieniężne nie mogą być utożsamiane z należnym podatkiem VAT i stanowią przychód podlegający opodatkowaniu.

Ze stanowiskiem tym nie zgodził się WSA w Gdańsku, wskazując, że stosownie do art. 14 ust. 1 Ustawy o PIT podatek należny VAT nie jest przychodem. Skoro czynność wniesienia aportu do spółki podlega opodatkowaniu VAT i podatek VAT należny został wykazany na fakturze dokumentującej ww. transakcję, brak jest podstaw do przyjęcia, że wypłacona przez spółkę na rzecz wspólnika kwota stanowiąca kwotę wykazanego w fakturze należnego podatku VAT stanowi jego przychód. Okoliczność, że strony ww. transakcji ustaliły, iż kwota podatku VAT zostanie wypłacona w gotówce, nie zmienia charakteru tej należności, nadal jest to podatek VAT należny, a zatem nie stanowi przychodu w rozumieniu art. 14 ust. 1 Ustawy o PIT.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE - PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

Wykonywane przez bank usługi serwisowe związane z zarządzaniem i obsługą sekurytyzowanych wierzytelności kredytowych podlegają zwolnieniu z VAT – wyrok WSA w Warszawie z dnia 15 maja 2018 r., sygn. III SA/Wa 2565/17 (orzeczenie nieprawomocne).

Stroną w sprawie był bank, który w ramach prowadzonej działalności udzielał kredytów konsumenckich na zakup samochodów. Bank zdecydował o przystąpieniu do programu sekurytyzacji. Program ten zakładał, że zlokalizowana w Polsce spółka celowa (SPV) w zamian za cesję wierzytelności kredytowych dostarczy bankowi środki finansowe przed terminem wymagalności przedmiotowych wierzytelności.

Na podstawie dodatkowej umowy serwisowej bank miał świadczyć na rzecz SPV usługi związane z obsługą wierzytelności przeniesionych na SPV w ramach umowy sekurytyzacyjnej (usługi serwisowe).

Bank wystąpił do organu podatkowego z pytaniem, czy świadczone przez niego na rzecz SPV ww. usługi serwisowe (związane z obsługą wierzytelności) podlegają zwolnieniu z VAT. W ocenie organu podatkowego w tym zakresie istotne są kryteria wskazane w orzecznictwie TSUE w odniesieniu do usług finansowych. Z analizy tego orzecznictwa wynika, że ze zwolnienia mogą korzystać usługi stanowiące element usług finansowych, jeżeli: (i) z ogólnego punktu widzenia stanowią osobną całość, (ii) obejmują funkcje charakterystyczne dla usługi zwolnionej, (iii) pociągają za sobą zmiany w sytuacji prawnej i finansowej zainteresowanych podmiotów. Ze zwolnienia tego nie korzystają zaś świadczone odrębnie usługi wspierające usługi finansowe, nawet jeżeli są niezbędne do ich świadczenia, ale mają czysto techniczny/administracyjny charakter. Okoliczności sprawy wskazują, że usługi serwisowe świadczone przez bank nie powodują zmiany w sytuacji prawnej i finansowej zainteresowanych podmiotów umowy sekurytyzacji. Usługi serwisowe stanowią co prawda odróżniającą się całość od usługi podstawowej (transakcji sekurytyzacyjnej), ale nie wpływają na sytuację finansową i prawną stron transakcji sekurytyzacyjnej.

WSA w Warszawie zgodził się, iż w odniesieniu do usług serwisowych lub usług sekurytyzacji uwzględniane powinno być orzecznictwo TSUE dotyczące usług finansowych, ale uznał, że w analizowanym przypadku usługi serwisowe świadczone przez bank na rzecz SPV korzystają ze zwolnienia z opodatkowania VAT. Usługi te mają bowiem zasadnicze znaczenie dla realizacji transakcji finansowej, gdyż bez zawarcia umowy serwisowej nie byłoby możliwe zrealizowanie transakcji sekurytyzacyjnej oraz spełniają istotne i specyficzne kryteria transakcji finansowej zwolnionej z VAT (art. 43 ust. 1 pkt 40 Ustawy o VAT).

Przekazywanie nadwyżki środków finansowych w ramach polityki finansowej grupy nie może być uznane za czynność sporadyczną na potrzeby VAT – wyrok NSA z dnia 17 maja 2018 r., sygn. I FSK 787/16.

Sprawa dotyczyła spółki funkcjonującej w ramach grupy spółek. W grupie obowiązuje polityka finansowa, zgodnie z którą spółki zależne (w tym spółka będąca stroną w sprawie) są zobowiązane do przekazywania nadwyżek finansowych do tzw. Treasury.

Spółki z grupy mają dostęp do zdeponowanych w Treasury środków (nadwyżek) finansowych w zależności od ich potrzeb biznesowych, zgodnie z zasadami polityki finansowej grupy. Polityka ta określa również zasady zwrotu przekazanych do Treasury środków finansowych, terminy zwrotu, oprocentowanie, sposób obliczania odsetek itp.

Spółka wystąpiła z pytaniem, czy przekazywanie środków (nadwyżek) finansowych do tzw. Treasury powinno być traktowane jako czynność sporadyczna, a tym samym podlegać zwolnieniu z opodatkowania VAT.

W ocenie organu podatkowego, charakter usług świadczonych przez spółkę nie wskazywał, aby można je było traktować jako czynności sporadyczne. Organ wskazał, że w celu określenia charakteru świadczonych usług, konieczna jest ich analiza z uwzględnieniem wartości, ilości, częstotliwości czynności, stopnia zaangażowania aktywów podatnika itd., na tle całokształtu jego działalności. Zdaniem organu okoliczności sprawy wskazywały, że opisana działalność finansowa spółki jest działalnością planowaną, która z założenia nie ma stanowić czynności przypadkowej, lecz jeden z rodzajów prowadzonej przez spółkę działalności.

Powyższe stanowisko organu podatkowego zostało potwierdzone przez NSA. Sąd wskazał, że zawieranie umów dotyczących przekazywania przez spółkę wypracowanych nadwyżek finansowych do tzw. Treasury odbywało się w ramach polityki grupy, więc stanowiło stały element towarzyszący transakcjom zawierającym przez spółkę w zakresie jej podstawowej działalności, co wyłącza uznanie tych czynności za sporadyczne.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

Ustawa o wspieraniu nowych inwestycji.

W dniu 16 maja 2018 r. Senat przyjął ustawę o wspieraniu nowych inwestycji.

Ustawa przewiduje zwolnienie z podatku dochodowego z tytułu realizacji nowej inwestycji na terenie Polski, bez konieczności lokowania inwestycji w SSE. Ustawa zastąpi system zwolnień podatkowych i ulg działający obecnie w specjalnych strefach ekonomicznych. Zwolnienie będzie udzielane na podstawie tzw. „decyzji o wsparciu”, wydawanej przez ministra właściwego ds. gospodarki. Decyzja taka będzie wydawana na okres od 10 do 15 lat. Decyzja o wsparciu ma być udzielana na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza realizować inwestycję spełniającą określone w przepisach wykonawczych kryteria ilościowe i jakościowe.

Ustawa zakłada preferencje podatkowe uzależnione od miejsca inwestycji, jej charakteru i jakości tworzonych miejsc pracy. Premiowane mają być inwestycje w miastach średnich, tracących funkcje gospodarcze i społeczne. Warunki uzyskania zwolnienia będą uzależnione m.in. od stopy bezrobocia w powiecie i dostosowane do wielkości przedsiębiorcy. Przedsiębiorca, wobec którego zostało wydanych kilka decyzji o wsparciu, będzie miał prawo do chronologicznego rozliczania pomocy publicznej wynikającej z tych decyzji; kwestia ta nie była do tej pory uregulowana w przepisach, a interpretacje organów podatkowych nie były w tym zakresie jednolite.

Nowe przepisy nie będą mieć wpływu na pozycję przedsiębiorców funkcjonujących już w ramach dotychczasowych specjalnych stref ekonomicznych. Do 2026 roku przedsiębiorcy ci będą funkcjonować w oparciu o reżim ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych.

Autor opracowania: r. pr. Łukasz Koc - Associate. Nadzór merytoryczny: adw. Agnieszka Soja - Partner.

KONTAKT

Agnieszka Soja

adwokat
Partner

E: a.soja@spcg.pl
T: +48 12 427 24 24

Siedziba Kancelarii:
ul. Jabłonowskich 8
31-114 Kraków
T: +48 12 427 24 24
E: spcg@spcg.pl

Oddział w Katowicach:
ul. Warszawska 10
40-006 Katowice
T: +48 32 352 19 60
E: katowice@spcg.pl

Oddział w Warszawie:
ul. Złota 59
00-120 Warszawa
T: +48 22 244 83 00
E: warszawa@spcg.pl

Oddział we Wrocławiu:
ul. Więzienna 21/31
50-118 Wrocław
T: +48 71 722 42 10
E: wroclaw@spcg.pl